

99. Àti pé tí Olúwaa rẹ bá fẹ ní, gbogbo ẹni tí ó wà lórí ilẹ pátápátá ní íbá gba (Allaahu) gbó. Njẹ iwọ le mú àwọn ènìyàn lágbára láti jẹ olùgba (Allaahu) gbó bí?

100. Èmí kan kò sì le gba (Allaahu) gbó àyàfí pèlúu iyònda Allaahu. Yóò sì ẹ gbin (iyà) ní tí àwọn tí kò ẹ làákàyè.

101. Wí pé: Ẹ wòye nípa ohun tí ó wà ní àwọn sánmò àti ilẹ. Àwọn àmì àti ikilọ Wa kò ẹ ànfààní fún àwọn ẹni tí kò gba (Allaahu) gbó.

102. Wọn kò retí nńkan kan àyàfí irú àwọn ojọ tí ó ti bá àwọn tí wọn ti rékojá síwájúu wọn. Wí pé: Ẹ máa retí, dájúdájú èmi náà yóò máa reti pèlúu yín.

103. Lẹyìn nàà A máa ń gba àwọn òjísẹ Wa là àti àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó, bèè náà ní ó ẹ òranyàn fún Wa láti gba àwọn olùgba (Allaahu) gbó là.

104. Wí pé: ẹyin ènìyàn, bí ẹyin bá ń ẹ iyémèjì nípaà ẹsìn in mi, (ẹ mò dájú pé) èmi kò ní sin ohun tí ẹyin ń sin lẹyìn-in Allaahu, sùgbón èmi ń sin Allaahu Ẹni tí yóò gba èmii yín (tí yóò pa yín); àşẹ sì ti wáá bá mi pé kí n wà nínú un àwọn olùgba (Allaahu) gbó.

105. Kí o si gbé ojùu rẹ síbi ẹsìn ní olùdúró déédé, má sì ẹ wà nínú un àwọn olùda nńkan pò pèlúu Allaahu.

106. Má sì ẹ ké pe ohun miiran lẹyìn Allaahu; ohun tí kò ní lè ẹ oore kan fún ẹ tàbí aburú fún ẹ; tí o bá ẹ bèè nígbà náà dájúdájú á jẹ pé o wà lára àwọn alábòsí.

107. Bí Allaahu bá sì mú inira kan bá ẹ, kò sí ẹni tí ó le mú u kúró àyàfí Òun (ńkan). Bí Ó bá sì gbèrò ire pèlúu rẹ, kò sí ẹni tí ó lè dá oláa Rẹ padà. Ó ń mú oláa Rẹ bá ẹni tí O bá fẹ nínú un àwọn erúsìn-in Rẹ, Òun sì ní Olùdáríjì jùlọ, Aláànú jùlọ.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَن فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ

جَمِيعًا ۚ أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا

مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَتَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا

يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا

يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي

مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ نُنْجِي

رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ

مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ

أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ

حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا

تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِنْ

فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ وَإِنْ

يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ

وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ

مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٩﴾